

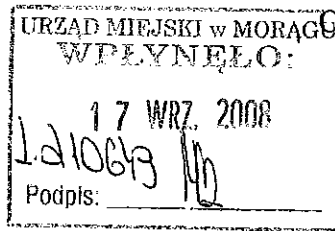

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI
NK.0911-268 /08

Rada Miejska w Morągu

WPLYNĘŁO DNIA 17.09.2008.

Podpis: *Kozuli*

sztytn, dnia 15 września 2008r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2001r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) stwierdzam nieważność uchwały nr XXIII/372/08 Rady Miejskiej w Morągu z dnia 27 sierpnia 2008r. w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Kalniku z powodu istotnego naruszenia prawa

UZASADNIENIE

Wskazaną powyżej uchwałą Rada Miejska w Morągu, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. 2004, Nr 256, poz 2572 z późniejszymi zmianami) postanowiła o likwidacji z dniem 31 sierpnia 2008r. Szkoły Podstawowej w Kalniku.

W ocenie organu nadzoru uchwała nr XXIII/372/08 Rady Miejskiej w Morągu została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W demokratycznym państwie prawa (art. 2 Konstytucji) prawo należy traktować jako formę rozmowy ze społeczeństwem wszędzie tam, gdzie dotyka się istotnych elementów związanych z powinnościami obywatelskimi, m.in. takimi, jak realizacja obowiązku szkolnego. Rzeczpospolita jest dobrem wszystkich obywateli (art. 1 Konstytucji RP), a oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa i kieruje się m.in. zasadami zawartymi w Konstytucji RP (preambuła do ustawy o systemie oświaty). Nie bez znaczenia jest zatem aksjologia konstytucyjna i poszanowanie wartości demokratycznego państwa prawa w sprawowaniu administracji publicznej. W tym pojęciu mieści się m.in. zasada pewności prawa, w tym stabilizacja stosunków prawnych. Wskazać również należy, iż ustawa o systemie oświaty nie jest luźnym zbiorem przepisów i nakłada na organy administracji publicznej obowiązek spełnienia założonych tą ustawą celów, a jej postanowienia wskazują na określony model działania. Przepisy ustawy tworzą określony standard proceduralny likwidacji i przekształceń placówek oświatowych. Stanowisko takie przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w prawomocnym wyroku z

dnia 30 października 2007r., sygn. akt II SA/Bd 773/07.

Likwidacja szkoły musi być przewidywalna dla jej użytkowników, bowiem niejednokrotnie dostęp do oświaty stanowi czynnik warunkujący podejmowanie przez członków wspólnoty samorządowej ważnych dla nich decyzji życiowych.

Przejaw wskazanych powyżej wartości aksjologicznych w sposób wyraźny odnaleźć można w art. 59 ust. 1 powołanej powyżej ustawy o systemie oświaty. Stosownie do jego postanowień szkoła publiczna może być zlikwidowana z końcem roku szkolnego przez organ prowadzący szkołę, po zapewnieniu przez ten organ uczniom możliwości kontynuowania nauki w innej szkole publicznej tego samego typu, a także odpowiednio o tym samym lub zbliżonym profilu kształcenia ogólnozawodowego albo kształcącej w tym samym lub zbliżonym zawodzie. Organ prowadzący jest obowiązany, co najmniej na 6 miesięcy przed terminem likwidacji, zawiadomić o zamiarze likwidacji szkoły: rodziców uczniów, właściwego kuratora oświaty oraz organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego właściwej do prowadzenia szkół danego typu.

W ocenie organu nadzoru organ prowadzący nie wywiązał się w sposób należyty z ciążącego na nim obowiązku poinformowania, z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem, rodziców uczniów o zamiarze likwidacji szkoły w Kalniku.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych czynność zawiadomienia, chociaż nie jest czynnością prawną, lecz tzw. czynnością materialno-techniczną, pośrednio wywołuje skutki prawne, gdyż warunkuje prawidłowość procedury likwidacyjnej. Informacja o zamiarze likwidacji szkoły powinna zostać imiennie skierowana do każdego z rodziców i musi do niego dotrzeć. Forma, w jakiej to nastąpi nie ma istotnego znaczenia. Powiadomienie może nastąpić w każdej formie, ważne jest jednak, aby faktycznie miało miejsce. **O tym, czy dany rodzic został zawiadomiony o zamiarze likwidacji szkoły nie można domniemywać** (tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 kwietnia 2007r., sygn. akt I OSK 66/07). W ocenie organu nadzoru, przy uwzględnieniu przytoczonego powyżej stanowiska, zasadną jest teza, iż w toku procedury likwidacji szkoły to na organie prowadzącym spoczywa ciężar udowodnienia ponad wszelką wątpliwość, iż w sposób należyty wywiązał się z obowiązku poinformowania rodziców.

W niniejszej sprawie Wojewoda Warmińsko-Mazurski zwrócił się pismami z dnia 1 i 10 września 2008r., znak NK.0553-49/08 oraz NK.0553-49-1/08, do Burmistrza Morąga o przedłożenie dokumentów potwierdzających zawiadomienie rodziców uczniów szkół podstawowych w Kalniku i Bogaczewie o zamiarze likwidacji tych placówek oraz wskazanie osób, które odmówiły przyjęcia zawiadomienia w sprawie likwidacji szkoły oraz wyjaśnienie,

czy były one adresatem zawiadomienia, czy też innym dorosłym domownikiem.

W odpowiedzi na w/w pisma Burmistrz Morağa wskazał, iż po podjęciu przez Radę Miejską w Morağu w dniu 28 lutego uchwał w sprawie zamiaru likwidacji szkół podjęto działania mające na celu bezpośrednie dostarczenie rodzicom uczniów zawiadomień o zamiarze likwidacji. Zawiadomienia miały być doręczane przez pracownika Urzędu Miejskiego Panią Sylwię Giemzę w obecności innego pracownika – Pana Arkadiusza Tuckiego. Z pisemnego oświadczenia złożonego przez Panią Sylwię Giemzę wynika, iż w dniach 28 – 29 lutego, wykonując polecenie służbowe, w obecności pracownika Urzędu Miejskiego w Morağu Pana Tuckiego, osobiście doręczała adresatom pismo urzędowe będące zawiadomieniem o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Bogaczewie i Szkoły Podstawowej w Kalniku. Przed wręczeniem pisma Pani Giemza informowała, iż doręczane pismo dotyczy zawiadomienia o zamiarze likwidacji szkoły. W przypadku przyjęcia zawiadomienia osoby odbierające potwierdzały ten fakt przez złożenie podpisu na odpowiedniej liście, natomiast w przypadku odmowy przyjęcia zawiadomienia Pani Giemza nanosiła adnotację „odmówił przyjęcia”.

W niniejszej sprawie rodzice uczniów Szkoły Podstawowej w Kalniku złożyli szereg oświadczeń, iż nie zostali poinformowani w terminie o zamiarze likwidacji szkoły. Oświadczenia takie złożyli Małgorzata i Mirosław Sokołowscy – rodzice Marty Sokołowskiej, Maria i Stanisław Lińscy – rodzice Cypriana Lińskiego, Janina i Józef Sadowski – rodzice Macieja Sadowskiego, Agnieszka i Tomasz Krystosiak – rodzice Oskara Krystosiaka. Państwo Sokołowscy załączyli ponadto oświadczenia dorosłych domowników, iż nie są oni upoważnieni do odbioru korespondencji kierowanej do Państwa Sokołowskich oraz zaświadczenia z zakładów pracy, iż w dniu, w którym miało nastąpić doręczenie zawiadomienia o zamiarze likwidacji szkoły świadczyli oni pracę. Podobne oświadczenia dorosłych domowników załączyli Państwo Krystosiak, jak również zaświadczenie, iż w dniu domniemanego doręczenia zawiadomienia Tomasz Krystosiak przebywał w miejscu pracy w Pasłęku.

Na liście doręczeń zawiadomień rodziców dzieci uczęszczających do szkoły w Kalniku przy nazwiskach w/w rodziców widnieje adnotacja „odmowa przyjęcia”, bez wskazania osoby, która odmówiła przyjęcia przesyłki.

Wskazać należy, iż w niniejszej sprawie kluczowe znaczenie ma tożsamość osoby odmawiającej przyjęcia pisma z informacją o zamiarze likwidacji szkoły. Tylko odmowa jego przyjęcia przez adresata może zostać uznana za doręczenie zastępcze, bowiem osobie tej umożliwiono zapoznanie się z jego treścią. W sytuacji odmowy przyjęcia przesyłki przez

dorosłego domownika, skutek doręczenie nie następuje, bowiem w takiej sytuacji doręczenie zastępcze następuje wówczas, gdy osoba ta podejmie się przekazania przesyłki adresatowi (podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 marca 2007r., sygn. akt II GSK 315/06).

Wskazać należy, iż organ nadzoru nie dysponuje środkami prawnymi, które umożliwiałyby weryfikację prawdziwości oświadczeń złożonych przez pozostających w sporze rodziców, iż nie zostali poinformowani o zamiarze likwidacji szkoły oraz organu prowadzącego i jego pracowników, iż to adresaci przesyłek odmówili ich przyjęcia. Mając jednak na względzie przytoczone na wstępie uzasadnienia wartości aksjologiczne oraz ciążący na organie prowadzącym obowiązek udokumentowania prawidłowego zawiadomienia rodziców uczniów o zamiarze likwidacji szkoły w sposób, który nie będzie budził wątpliwości, co do skuteczności doręczenia uznać należy, iż w niniejszej sprawie organ prowadzący przedłożył wyłącznie oświadczenia, nie przedkładając żadnych konkretnych dowodów wskazujące na prawdziwość tych twierdzeń (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 sierpnia 2006r., sygn. akt II SA/OI 470/06). W konsekwencji uznać należy, iż w toku podejmowania kwestionowanej uchwały doszło do istotnego naruszenia art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty.

W piśmie z dnia 8 września 2008r. Burmistrz Morąga wskazał również, iż rodzice uczniów uczęszczających do Szkoły Podstawowej w Kalniku uczestniczyli w spotkaniu informacyjnym w sprawie likwidacji szkoły, które miało miejsce w dniu 5 lutego 2008r., o czym świadczy lista obecności na spotkaniu.

Z przedłożonej listy obecności wynika, iż w spotkaniu nie uczestniczył żaden z rodziców Oskara Krystosiaka, zatem nie może ono zostać uznane za skuteczne.

Abstrahując od tej okoliczności spotkania z dnia 5 lutego 2008r. nie można uznać za spełniające wymogi przewidziane w art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty również z innego powodu.

Obowiązujące przepisy ustawy o systemie oświaty przewidują określoną procedurę likwidacji szkoły i kolejność podejmowania mających w niej miejsce czynności, **począwszy od oświadczenia woli rady gminy co do zamiaru likwidacji szkoły**. Nie można zatem uznać, iż zebranie z udziałem rodziców, które odbyło się przed datą podjęcia przez Radę Miejską w Morągu uchwały o zamiarze likwidacji placówki (uchwałę intencyjną podjęto w dniu 28 lutego 2008r.), spełniało wymogi powołanego wyżej art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Dopiero po podjęciu przez Radę uchwały intencyjnej można zawiadomić rodziców o zamiarze likwidacji szkoły. Czynności przygotowawcze związane z podjęciem uchwały o

zamiarze likwidacji placówek wykonywane przez Burmistrza i jego podwładnych nie mogą być uznane za skuteczne zawiadomienie. Takie działanie musiałoby prowadzić do stwierdzenia, że w aktualnym stanie prawnym burmistrz posiada autonomiczną kompetencję do składania w imieniu rady gminy oświadczeń woli w kwestii zamiaru likwidacji szkół publicznych i placówek oświatowych. Stanowisko takie przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny w powołanym już wyżej wyroku z dnia 23 sierpnia 2006r., sygn. akt II SA/Ol 470/06, a organ nadzoru w pełni je podziela.

Mając na względzie przytoczone powyżej okoliczności uznać należy, iż organ prowadzący nie wykazał ponad wszelką wątpliwość, iż wywiązał się należycie z ciężącego na nim obowiązku poinformowania rodziców dzieci uczęszczających do Szkoły Podstawowej w Kalniku o zamiarze jej likwidacji z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem, co stanowi istotne naruszenie art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty i powoduje konieczność wyeliminowania kwestionowanej uchwały z obrotu prawnego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Morągu;
2. Burmistrz Morąga.

~~WOJEWÓDZA
WARMIŃSKO-MAZURSKI~~

~~Marian Podziewski~~